

TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ İLE İTALYA CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ ARASINDA ULUSLARARASI KARAYOLU TAŞIMALARINA İLİŞKİN ANLAŞMA

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile İtalya Cumhuriyeti (römorklar dahil) ülkelerinde kayıtlı karayolu taşıtları ile iki ülke arasında cereyan eden veya ülkeleri üzerinden transit olarak yolcu ve eşya taşımalarını getirmek arzusu ile aşağıdaki hususlarda anlaşmışlardır:

MADDE 1

1. Akit taraflardan her biri bu anlaşma hükümlerine uygun olarak, diğer akit taraf taşıyıcılarına o akit taraf ülkesinde kayıtlı karayolu taşıtları ile iki ülke arasında ve ülkeleri üzerinden transit yolcu ve eşya taşımaları hakkını tanır.

2. Bu maddenin 1'inci paragrafında sözü edilen hak taşıyıcılara yalnız kendi ülkesinde yapmağa yetkili kılındığı bu anlaşmada öngörülen iki taşıma kategorisinden (yolcu ve eşya) biri için tanınır.

I. OTOKAR İLE YOLCU TAŞIMALARI

MADDE 2

İki akit taraf ülkeleri arasında veya ülkeleri üzerinden otokar ile yapılacak bütün yolcu taşımaları, bu anlaşmanın 4'üncü maddesinde belirtilenler dışında, izin rejimine konudur.

MADDE 3

1. Bir akit taraf taşıyıcıları, ancak diğer akit taraf yetkili makamlarınca önceden verilmiş bir izin ile o akit taraf ülkesinde veya o akit taraf ülkesinden transit olarak yolcu taşıması için muntazam seferler veya mekik seferler yapabilirler.

2. Bu maddenin 1'inci paragrafında sözü geçen iznin verilmesine ilişkin usulü akit taraflar yetkili makamları karşılıklı anlaşma ile yapabilirler.

MADDE 4

İşletme merkezi iki ülkeden birinde bulunan ve burada arızı yolcu taşımacıları yapmaya yetkili kılınmış bulunan taşıma şirketleri aşağıdaki hallerde başka herhangi bir izin gerekmeksizin diğer akit taraf ülkesinde veya bu ülke üzerinden transit yolcu taşımaları yapabilirler.

a) Taşıt her ve aynı sefer sırasında, yolcu bindirme noktasından tekrar aynı noktaya değin aynı yolcuları taşımakta ise (kapalı kapı taşıma),

b) Taşıtın kayıtlı olduğu ülkeye boş dönmesi şartı ile hareket noktası taşıtın kayıtlı olduğu ülkede, son varış noktası diğer akit taraf ülkesinde olan bir yolculuk sözkonusu ile,

c) Arıza nedeniyle taşıt boş olarak girmekte ise,

MADDE 5

Bu anlaşmanın 4 üncü maddesinde öngörülenler dışında kalan arızı yolcu seferleri için gerekli izinler, taşıtın kayıtlı olduğu ülke yetkili makamlarına yapılan talepler üzerine verilir. Bu makamlar talepleri, onaylanması ve izin verilmesi için diğer akit taraf yetkili makamlarına iletilir.

II. EŞYA TAŞIMALARI

MADDE 6

İki ülke arasında veya ülkeleri üzerinden başkası veya kendi hesabına yapılan taşımaların bütünü, 8'inci maddede belirtilen haller dışında, izin rejimine konudur.

MADDE 7

1. Uluslararası eşya taşımaları yapmak için izin belgeleri bir gidiş-dönüş yolculuğu için verilirler ve tek bir taşıt veya römork veya yarı-römorklu bir taşıt için veya çekicisiz bir römork için geçerlidirler ve dolu veya boş giriş veya transiti mümkün kılarlar.

2. Diğer akit taraf ülkesine bir taşıma yapmış olan taşıyıcılar dönüşte, o ülkeden taşıtın kayıtlı olduğu ülkeye yük alabilirler.

3. Akit taraflardan birinin ülkesinde ikametgahı olan taşıyıcılar, diğer akit taraf ülkesinden, o akit tarafın yetkili makamlarınca özel izin verilmedikçe, üçüncü ülkelere yük almaya yetkili değildirler.

1. İzin belgeleri iki çeşittir:

a) Veriliş tarihinden itibaren üç ay içinde kullanılması gereken yalnız bir yolculuk için geçerli izin belgeleri,

b) Veriliş tarihinden itibaren üç ay içinde kullanılacak, yalnız gidiş-dönüş transit geçişler için geçerli izin belgeleri.

5. Türkiye ülkesinde seyrüsefer yapan İtalya taşıtları için gerekli izin belgeleri, 23. maddede belirtilen Karma Komisyon tarafından saptanan kontenjanlar çerçevesinde Türk yetkili makamlarınca formüllerin gönderilmesi üzerine İtalyan yetkili makamı tarafından verilir.

6. İtalya ülkesinde seyrüsefer yapan Türk taşıtları için gerekli izin belgeleri, 23'üncü maddede belirtilen Karma Komisyon tarafından saptanan kontenjanlar çerçevesinde, İtalyan yetkili makamınca formüllerin gönderilmesi üzerine Türkiye yetkili makamı tarafından verilir.

MADDE 8

Aşağıda belirtilenler 7'inci maddede sözü edilen izin rejimine konu değildirler:

- Ev eşyasının, buna ait özel taşıtlarla taşınması,
- Cenazelerin buna ait özel taşıtlarla taşınması,
- Fuarlar veyahut sergilere ait eşyanın taşınması,
- Yarış atlarının, yarış arabalarının, spor faaliyetlerine ilişkin motosikletler, bisikletler ve diğer spor eşyasının taşınması,

e) Müzik aletleri, tiyatro dekor ve aksesuarlarının taşınması,

f) Radyo, sinema ve televizyon yayınlarına ilişkin malzemenin taşınması,

c)'den f)'ye kadar olan fıkralarda öngörülen taşımalar, ancak eşya ve hayvanlar sonradan taşıtın kayıtlı olduğu ülkeye döndüğü takdirde izin rejimine konu olamazlar.

MADDE 9

İzin belgeleri hangi ülke için verilmişlerse o ülkeye giriş ve çıkışta gümrük makamlarınca vize edilmeleri gerekir.

MADDE 10

Akit taraflardan her biri kendi ülkesinde, ölçü veya ağırlıkları dolu veya boş olarak o ülkede izin verilen ölçü ve ağırlıkları geçen karayolu taşıtları ile yapılacak eşya taşımalarını ve tehlikeli maddeler taşımalarını, 7'inci maddede sözü edilen normal izin belgesi yanında, özel bir izne tabi tutmadan hakkını saklı tutar.

III. GENEL HÜKÜMLER

MADDE 11

Akit taraflardan birinin ülkesinde mukim olan taşıyıcılar, diğer akit taraf ülkesinde bulunan iki nokta arasında yolcu ve eşya taşımaları yapamazlar.

MADDE 12

1. Taşıyıcılar ve onların personeli, bu anlaşma hükümlerine, akit tarafların ülkesinde yürürlükte bulunan taşıma ve karayolu trafiği ile ilgili yasa ve nizamlara uymak zorundadırlar.

2. Bu anlaşma ile düzenlenmeyen bütün sorunlara her akit tarafın yasaları uygulanır.

MADDE 13

Her akit taraf, diğer akit taraf ülkesinde kayıtlı ve iş bu anlaşma tahtında kullanılan amaçları için, ithalattan doğan bütün vergi ve resimler ile gümrük vergilerinden (bundan böyle "giriş vergi ve resimleri" olarak anılacaktır) talep edilmemesi, ithalatın hiçbir yasak ve kısıtlamaya tabi tutulmaması ve tekrar ihraç edilmeleri kaydıyla ve yukarıda belirtilen geçiş vergi ve resimlerini garanti etmek üzere geçici ithal edildiğini belirten özel bir belge ile teçhiz edilmeleri şartıyla geçici kabul edecektir.

MADDE 14

Taşıt personeli, girilen ülkeye kalınan süreye göre makul miktarda şahsi eşyayı giriş vergi ve resimleri talep edilmeksizin geçici olarak ithal edebilir.

MADDE 15

Taşıtın imalatçı tarafından normal olarak konulan deposundaki yakıtlar giriş vergi ve resimlerinden muaftır.

MADDE 16

1. Taşıtın acil tamirata için geçici olarak ithal edilecek parçalar ile normal olarak kullanılan aletler resim ve giriş vergilerinden muaftır.

2. Aynı şekilde, diğer akit taraf ülkesinde bulunan ve geçici ithal rejimi altında o ülkeye girmiş karayolu taşıtının tamir edilmesine matuf yedek parçalara geçici ithal rejimi çerçevesinde giriş vergisi ve resimlerinden muaf tutulur.

3. Değiştirilen parçalar ihraç edilir veyahut gümrük makamlarınca ilgililer hesabına imha edilir.

MADDE 17

İki akit ülkeden birinde kayıtlı ve yolcu taşımaları yapan taşıtlar ile yolcu ve eşya taşınmasına ilişkin ulaştırma faaliyetlerinden, giriş, çıkış veyahut transitlerinden iş bu anlaşmaya ekli 1 no'lu protokolde belirtilenler dışında vergi, resim ve sair harçlar alınmaz ve diğer mali yükümlülüklere tabi tutulmaz.

MADDE 18

Akit taraflardan birinin yetkili makamlarınca verilen ve kendi ülkesinde muteber ola ehliyetler, uluslararası sözleşmelere uygun oldukları takdirde, diğer akit tarafın ülkesinde de aynı şekilde geçerlidirler.

Aksi takdirde, uluslararası ehliyet gereklidir.

MADDE 19

1. Bu anlaşmanın uygulanmasından doğan ödemeler, yapıldıkları tarihte akit taraflar arasında yürürlükte olan anlaşmalar hükümlerine uygun olarak düzenlenir.

2. Böyle bir anlaşmanın bulunmaması veyahut bu konuda hükümleri ihtiva etmemesi halinde, sözü geçen ödemeler bundan faydalanan akit tarafın ulusal yasalarına göre düzenlenir.

MADDE 20

Bu anlaşma hükümleri uyarınca yapılan taşımalarda,

a) Üçüncü kişilere ika edilen zararlar konusunda, zararın ika edildiği ülkenin yürürlükte olan hükümleri;

b) Taşınan yolcu ve eşyanın sigortası konusunda, taşıtın kayıtlı olduğu ülkede yürürlükte bulunan hükümler uygulanır.

MADDE 21

Akit tarafların yetkili makamları karşılıklı mutabakat ile ve gerekirse madde 24'te belirtilen Karma Komisyon marifeti ile istenen belgelerin ve istatistiki bilgilerin teatisi ile ilgili yöntemleri saptarlar.

MADDE 22

Bu anlaşma hükümleri uyarınca yapılan taşımalarda,

a) Üçüncü kişilere ika edilen zararlar konusunda; zararın ika edildiği ülke yürürlükte olan hükümleri;

a) Taşınan yolcu ve eşyanın sigortası konusunda, taşıtın kayıtlı olduğu ülkede yürürlükte bulunan hükümler uygulanır

MADDE 23

1. Bu anlaşma hükümlerinin ihlali halinde, ihlalin vuku bulunduğu ülke makamları o ülke yasalarında öngörülen tedbirleri alırlar ve gerekli gördükleri takdirde taşıtın kayıtlı olduğu ülke makamlarını keyfiyetten haberdar ederler.

2. İhlalin vuku bulunduğu ülkenin yetkili makamları diğer ülke yetkili makamlarından aşağıdaki tedbirleri uygulamalarını isteyebilirler:

a) Uyarma,

b) İhlalin vuku bulunduğu ülke topraklarında taşıma yapma yetkisinin geçici veya süresiz kısmen veya tamamen geri alınması;

3. İlgili yetkili makamlar, bu taleple ilgili olarak gerekli işlemi yaparlar ve alınan tedbirlerden diğer ülke yetkili makamlarını haberdar ederler. Bununla beraber bu makamlar tedbir almadan önce, taleplerini gözden geçirmelerini diğer taraftan isteyebilirler.

MADDE 24

1. Bu anlaşmanın belirli hükümlerinin uygulanma şekilleri ekli 2 nolu protokolle düzenlenmiştir.

2. Aşağıda belirtilen yetkili makamların temsilcileri aşağıdaki hususlar için Karma Komisyon halinde toplanırlar:

a) Taşıma hizmetlerinin icrası şekillerini saptamak,

b) Madde 7'de sözü geçen izin kontenjanlarını saptamak,

- c) İzin belgeleri formülerlerini ihdas etmek ve teslim edilme şekillerini incelemek,
- d) 17'inci maddede sözü geçen mali sorunları incelemek,
- e) Ortaya çıkabilecek güçlükleri halletmek,

3. Karma Komisyon aynı zamanda, iki ülke arasında taşımaları kolaylaştırmak ve geliştirmek için alınabilecek bütün tedbirleri yetkili makamlara önerebilir.

4. Karma Komisyon kararları akit tarafların yetkili makamlarının onayına sunulur.

5. Akit taraflar, bu anlaşmanın uygulanmasına ilişkin sorunları düzenleyecek yetkili makamları birbirlerine bildirirler.

MADDE 25

Bu anlaşmanın yorumlanmasından veyahut uygulanmasından ortaya çıkabilecek şüphe veyahut farklılıklar, yetkili makamlar arasında doğrudan doğruya yapılacak görüşmeler yoluyla veyahut, bu görüşmeler yeterli olmazsa, diplomatik yoldan halledilir.

MADDE 26

1. Bu anlaşma, onay belgelerinin teati edildiği tarihten sonra onbeşinci gün yürürlüğe girer.

2. Bu anlaşma 1 yıl süre ile yürürlükte kalacak ve akit taraflardan biri tarafından anlaşmanın son bulacağı tarihten en geç altı ay önce yazılı olarak feshedilmedikçe, otomatik olarak bir sene uzayacaktır.

Türkiye Cumhuriyeti
Hükümeti için
(Rahmi Gümrukçüoğlu)

İtalya Cumhuriyeti
Hükümeti için
(Pierluigi Alvera)